

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2005, č. j. X, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 2 Cad 132/2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2006, č. j. 2 Cad 132/2005 – 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25. 10. 2005, č. j. X, byl přezkoumán důchodový nárok žalobce na základě čl. 94 odst. 5 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 se zřetelem k čl. 46 odst. 1 nařízení rady (EHS) č. 1408/71 a rozhodnuto, že se výše starobního důchodu žalobce nemění.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 2. 2006, č. j. 2 Cad 132/2005 – 13, byla žaloba žalobce proti tomuto rozhodnutí odmítnuta, neboť žalobce přes výzvu soudu neodstranil vady žaloby spočívající v tom, že řádně neoznačil napadené rozhodnutí, chybělo datum jeho doručení i důvody, v nichž žalobce spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí a chyběl rovněž závěrečný návrh na konečné rozhodnutí soudu; podle soudu nebyla taková žaloba soudem projednatelná.

Proti tomuto usnesení podal žalobce blanketní kasační stížnost, jejíž podání podmínil tím že „*zastoupení advokátem bude bezplatné*“, neboť stěžovatel „*není ochoten podporovat finančně marxisticko-leninské soudnictví*“. Krajský soud toto prohlášení materiálně posoudil jako žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2006, č. j. 2 Cad 132/2005 – 24, byla zamítnuta žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel přes výzvu soudu nepředložil vyplněný formulář o svých osobních a majetkových poměrech. Stěžovatel byl soudem vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a aby prostřednictvím zvoleného advokáta doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, jaké rozhodnutí napadá,

kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno, a aby uvedl důvody, pro které žádá zrušení napadeného rozhodnutí a sdělil soudu, jaký návrh ve věci činí. Soud stěžovatele poučil o tom, že v případě nevyhovění výzvě bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatel byl rovněž řádně poučen o možnosti podat proti tomuto usnesení kasační stížnost.

Usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 2. 5. 2006. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě nedoložil soudu plnou moc udělenou advokátovi a nezaslal ani doplnění kasační stížnosti; proti usnesení o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nebrojil ani kasační stížností. Do procesního spisu bylo dodatečně zařazeno potvrzení, kterým žalobce osvědčil to, že pobírá důchod ve výši 21 000 Kč měsíčně.

Žalovaná se v kasační stížnosti ztotožnila s právním názorem krajského soudu.

Nejvyšší správní soud nemohl o věci jednat a kasační stížnost odmítl z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem poté, co bylo krajským soudem rozhodnuto o neustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti, a přes poučení o možných následcích, nepředložil soudu plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Nad rámec toho je zapotřebí poukázat rovněž na skutečnost, že podaná kasační stížnost nebyla soudem projednatelná, neboť se v ní stěžovatel omezil toliko na vyjádření nesouhlasu s rozhodnutím krajského soudu, její podání podmínil bezplatným zastoupením advokátem a ani na základě výzvy soudu nedoplnil kasační stížnost o soudem požadované náležitosti. Byl zde tedy dán také důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel přes výzvu soudu neodstranil nedostatky kasační stížnosti a v řízení proto není možné pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu